

MEVLİD KANDİLİ

İnananlar İçin Eşsiz Bir model ve İdeal Örnek

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. (Enbiya, 21/107)

Din, insanın sadece Allah ile ilişkilerini değil, aynı zamanda hem diğer insanlarla hem de âlem ile ilişkilerini düzenlemek üzere, Allah tarafından konulmuş olan değerler manzumesidir. Bu tariftten de anlaşılacağı üzere, **din, insanın ahlakileşmesi, bir başka deyişle insanileşmesi içindir.**

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

"Allah ölümü ve hayatı, hanginizin daha güzel davranışlarda bulunacağını imtihan etmek için yarattı"(Mülk, 67/2) ayet-i kerimesi, dinin gayesinin insanı ahlâkî olgunluğa ulaştırmak; insanı, "**insan-ı kâmil**" haline getirmek olduğunu gösterir.

Yüce Allah, insan için gerekli olan her şeyi, bir taraftan vahiy ile bildirmiş; diğer taraftan da peygamberler vasıtasıyla, bildirdiklerinin sosyal hayata nasıl geçirileceğinin somut örneğini göstermiştir.

İlk insanın aynı zamanda ilk peygamber olmasının, göz ardı edilmemesi gereken bir manası vardır. Bu mana insan adı verilen varlığın din olmaksızın, insanlığını tam olarak gerçekleştiremeyeceğidir.

Dinin insana ulaşması ve öğretilmesi konusunda peygamberin önemi son derece büyüktür. Dini koyan Allah'tır, ama onu eksiksiz bir şekilde insanlığa sunan peygamberdir.

Dini değerleri hayatında yaşantı haline dönüştürebilmesi için de insanın, peygamberin örnekliğine ihtiyacı vardır.

İşte bugün biz kutlu Nebinin doğumun yıldönümünü idrak ediyoruz.

Sevgili Peygamberimiz (sas) 'in dünyaya teşrif ettikleri [20 Nisan 571, Pazartesi] Rabiülevvel ayının 12. gecesidir ki buna Mevlid-i Nebi [Kutlu Doğum] denir. Kâinat ve beşeriyetin yüzyıllardır yolunu gözlediği o Peygamberler Peygamberi'nin **doğum günüdür** bugün. Teşrifinden asırlar sonra da "**Mevlid-i Şerif yazarı Süleyman Çelebi** Viladet bahsinde

Sevgili Peygamberimizin doğum yılını şöyle dile getirmektedir.

Ol Rebiûl evvel âyinnîcesi

Doğdu ol saatte ol Sultân-ı Dîl

On ikinci gîceisneyngîcesi

Nûra gark oldu semâvât ü zemîn”

Ol gîce kim doğdu ol hayrûl-beşer

Ânesi anda neler gördü neler

Cahiliye Dönemi Mekke’de Görülen Olumsuzluklar

Sevgili Peygamberimizin dünyaya teşrif etmelerinden önce tam bir karanlık vardı. Devir cehalet çağını yaşıyordu. Mekkeliler Hz İbrahim’in öğrettiği dinin bozulmuş halini yaşamaya devam ediyorlardı. Hakka batıl bulaştırdıkları için müşrik olmuşlardı. **Allah’a inanıyorlar ama putların, Allah ile aralarında aracı olduğuna inanıyorlardı. Meleklerle inanıyorlar ama melekleri Allah’ın kızları olarak görüyorlardı.** Peygamberlik mefhumu da vardı, zira Allah, peygamber gönderecek olsaydı **bu kavmin ileri gelen efendilerine gönderirdi** diyorlardı. Hac vardı, kurban vardı vs.

İnsanlar *birbirlerini öldürmekten dolayı şeref duyuyorlar, kız çocukları* kendilerinden utanç duyulduğu için toprağa diri diri gömülüyor, **kadınlara** hak verilmek miras verilmek şöyle dursun kendileri mirasa konu oluyorlar, **Ahlaksızlık, alkol tüketimi**, kumar ve **fuhuş** yayılmıştı. Bazen *doğan çocukların babası tahmini* olarak tespit ediliyordu. Haksızlık, kibir, gasp, yağma, kaos almış başını gitmişti. **Kabilecilik** duygusuyla haram aylar dışında durmadan savaşıyorlardı. **Ticaret kervanları soyuluyor**, zorba ve zalimlerin yaptıkları yanına kalıyordu.

İnsanlık yeni bir elçiye, yeni bir peygambere muhtaçtı. **Arif Nihat Asya Na’tında** bu hususu şöyle nazımlaştırmıştır.

Günler, ne günlerdi, yâMuhammed,

Çağlar ne çağlardı:

Daha dünyaya gelmeden

Mü’minlerin vardı...

Ve bir gün ki gaflet

Çöller kadardı,

Halîme’nin kucağında

Abdullah’ın yetimi

Âmine’nin emaneti ağlardı.

Hatice’nin goncası,

Aişe’nin gülüydün.

Ümmetinin gözbebeği

Göklerin resûlüydün...

İslâm târihçileri, Peygamberimiz (s.a.s.)’in doğduğu gece bir takım olağanüstü olayların meydana geldiğini naklederler.

O gece İran Kısırâsı (Hükümdarı)'nın Medâyin şehrindeki sarayının 14 sütünü yıkılmış, mecûsîlerin İran'da Istahrâbat şehrinde bin yıldır yanmakta olan "ateşgede"leri sönmüş, Sâve (Taberiyye) gölü yere batmış, bin yıldan beri kurumuş olan Semâvederesi'nin suları taşmış, Dönemin önde gelen insanları çok ilginç rüyalar görmüşlerdir. Kâbe'deki putların yüz üstü devrildikleri görülmüştü. Gerçekten Hz. Peygamber (s.a.s.) efendimizin doğması ile bütün dünyada hüküm sürmekte olan cehâlet ve küfür ateşi sönmüş, putperestlik yıkılmış, zulmün baskısı son bulmuştur. Karanlıklar içerisinde kalan insanlık O'nun öğretileriyle aydınlığa kavuşmuş, kız çocuklarına reva görülen diri diri toprağa gömülme O'nun gelişiyile son bulmuş, kadınlara yapılan haksızlıklar O'nun teşrifiyile sona kavuşturulmuş, haksız yere canların kıyılması sona erdirilmiş, zulüm bitmiş ve hayat bütün canlılar için yaşanılabilir bir hayata dönüştürülmüştür.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

İşte böyle bir anda O, Kur'an'ın ifadesiyle, alemlere rahmet olarak gönderilmişti. (Enbiyâ, 21/107)

Bu bakımdan sevgili peygamberimizin doğumu mutlu bir hadisedir.

Peygamberimizin; ona inananlar için eşsiz bir model ve ideal örnek olduğu gayet açıktır. Zaten peygamberlerin en önemli gönderiliş gayelerinden birisi de insanlığa örnek ve model olma konumlarıdır. Allah, Peygamberimize hitaben Kur'an-ı Kerim'de;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Muhakkak sen çok yüce bir ahlâk üzeresin" (Kalem, 68/4) buyururken, insanlara hitaben de:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

"Gerçekten sizin için, Allah'a ve Ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için Allah'ın Rasülü'nde çok güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 33/21) diye buyurmaktadır.

Günümüz insanı, peygamberimizi örnek almayı, onun gibi eş, onun gibi baba, onun gibi komşu, onun gibi vatan-daş, kısaca onun gibi insan olmak şeklinde anladığı ve bunu gerçekleştirmeye koyulduğu zaman, gündelik hayatı da dahil, toplum hayatında ne kadar büyük bir değişikliğin ve mânevi zenginliğin meydana geldiğini kendiliğinden fark edecektir.

İslam toplumlarının bugün karşı karşıya bulunduğu problemlerin çözümünde, ifade etmeye çalıştığımız bu örnek almanın çok büyük rolü olacaktır.

Ancak, peygamberimizi örnek alma işinin söylendiği kadar kolay bir iş olmadığı da açıktır.

Ama dindar insandan beklenen, öncelikle bu zora tâlip olması, onu gerçekleştirmek için çaba sarf etmesidir. Bunun gerçekleşmesi, **öncelikle onun hayatının iyi öğrenilmesi ve doğru değerlendirilmesiyle** mümkün olabilecek bir konudur. Çünkü bir şeyin *örneğini, çıkarma işleminde olduğu gibi, bir insanı örnek alma hususunda da, örneği alınacak insanın doğru tanınması ve hakkında yeterli bilgi sahibi olunması* zaruridir.

Bu bakımdan sevgili peygamberimizin hayatının; inanan insan için özel bir anlamı vardır, çünkü inanan kişi, dini hükümlerin yaşantı haline dönüştüğünü, ahlaki değerlerin de somutlaştığını görür

O'nu örnek almak demek;

Güvenilir olmak demek, (Emanetlerini O'na veriyorlar, "Emin" diyorlardı.)

Affedici olmak demek, (Mekkelileri toptan affetmişti.)

Merhametli olmak demek, (Ağır tahriklere rağmen beddua etmemiştir. Taif..)

Sözünde durmak demek, (Hudeybiye günü Ebu Cendel'i geri vermesi.)

Cömert olmak demek, (Ölüm hastalığında yanında bulunan üç dinarı dağıtmak..)

Alçakgönüllü olmak demek, (Ben kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum...)

Çalışkan olmak demek, (İşlerini kendisi yapmak isterdi, söküğünü dikerdi..)

Dosdoğru olmak demek, (Size bir düşman saldıracak desem bana inanır mısınız?)

Adaletli olmak demek, (Kızım Fatıma dahi çalsa...)

Vefakar olmak demek, (Geceler boyu ayakta durup ibadet etmek.)

PEYGAMBER

Her işe besmele ile başlardı...

Herkese **selam** verirdi...

İlim öğrenenlere destek verirdi

Her konuda güvenilir bir insandı...

Komşu ilişkilerinde çok hassastı...

Ayıpları asla yüze vurmazdı...

İnsanlar arasında hiçbir **ayırım**

yapmazdı...

Evine selam vererek girerdi...

Temizliğe çok önem verirdi...

Çocuklarla şakalaşırđı.

Çocukları çok severdi...

Hep hayrı ve iyiliğı tavsiye ederdi...

Hasta ziyaretini ihmal etmezdi...

Misafire ikram etmeyi severdi...

Güler yüzlüydü...

Yemeğın sonunda şükrederdi...

Yoksullara yardım ederdi...

Arkadaşlarının hal ve hatırını

sorardı...

Verdiği sözde dururdu...

Merhametliydi... Affetmeyi

severdi...

İyi bir eş... Şefkatli bir **babaydı...**

Emanete ihanet etmezdi...

O bir **peygamberdi...**ve aynı zamanda

bir insandı...

O'na salat ve selam olsun...

Kısaca peygamberimizin hayatı; İslâmi bütün değerlerin hayat bulup müşahhas hale geldiğı bir alandır.

Hz. Peygamber olmadan da İslâm dininin doğru bir şekilde insanlığa aktarılmasını düşünmek fevkalade yanlıştır. *Çünkü İslâm sadece Kur'an'dan ibaret değildir; o, peygamberimizin şahsında açıklanmış, hayata geçirilmiş ve bizzat onun öncülüğünde kurumlaşmış bir dindir.* Allah'ın Rasulü, bir taraftan Kur'an'ı tebliğ etmiş, bir taraftan onu açıklamış ve uygulamaya koymuş, diğer taraftan da, Kur'an'ın değinmediğı konularda tamamlayıcı rol üstlenmiştir.

Bu açıdan, Hz. Peygamber'in ve dolayısıyla sünnetin dinde önemli bir yeri vardır. Buna göre; bazen peygamber'e mutlak itaat etmeyi, ona karşı çıkmamayı, onun verdiği hükümlere boyun eğmeyi emreden;

قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ {31} قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

31- De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağışlayıcıdır.

32- De ki, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin! Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez. (Al-i İmran, 3/31-32)

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"Peygamber size neyi getirmiş ve emretmişse, onu alın (yapın); neyi yasaklamış ise, ondan sakının" (Haşr, 59/7)

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

"Kim Peygambere itâat ederse, gerçekte Allah'a itâat etmiştir." (Nisa, 4/80)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ {13} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ {14}

“ İşte bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu hükümler ve çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte büyük kurtuluş budur.

Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa Allah onu da ebedî kalacağı cehennem ateşine koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır”. (Nisa, 4/13-14)

Bazen onun Kur'an'ı açıklamakla yükümlü olduğunu bildiren;

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Biz o peygamberleri mucizelerle ve kitaplarla gönderdik. Ey Peygamberim! Sana da Kur'an'ı indirdik ki, insanlara vahyedileni açıklayasın. Belki onlar da düşünürler. (Nahl, 16/44),

Bazen haram ve helal kılma yetkisine sahip olduğunu belirten;

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde ne Allah'a, ne ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyen kimselere alçalmış oldukları halde elden cizye verecekleri hale gelinceye kadar savaş yapın. (Tevbe, 9/29)

Bazen de müslümanların uyması gereken güzel bir örnek olduğunu gösteren;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

Şanın hakkı için muhakkak ki size Resullulah'da pek güzel bir örnek vardır. Allah'a ve son güne ümit besler olup da Allah'ı çok zikreden kimseler için. (Ahzab, 33/21) ayetlerin Kur'an'da yer aldığı görülür.

Kur'an'da yer alan bu âyetler açıkça gösteriyor ki, Hz. Peygamber olmadan, Kur'an'ı anlamak, dini tam olarak uygulamak mümkün değildir.

Kur'an'ı açıklama ve yürürlüğe koyma yetkisini Peygamber'e tanımak ya da tanımamak, insanlara değil, yalnızca Allah'a ait bir yetkidir.

Muhtelif gerekçelerle **sünneti reddedip İslâm'ın sadece Kur'an'la anlaşılması** gerektiğini savunanların iddiası, dün olduğu gibi bugün de önyargılı ve gayr-i samimi bir anlayışın ürünü olmaktan öteye geçmez.

Şurası muhakkak ki, bir müslüman için, dini ve dünyevi ayırım gözetmeksizin, Hz. Peygamber'in örneği kaçınılmazdır.

بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ

"Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim" (Ahmed b. Hanbel, Müsned, c. 2, s: 5: 381) buyuran Hz. Peygamber'in, gerçekten, güzel ahlakla yoğrulmuş hayat tecrübesini araştırmaya, ondan yararlanmaya, her zaman olduğu gibi, bugün de çok ihtiyacımız var. Günümüz müslümanları, hatta İslâm ülkeleri arasındaki kargaşa ve kaos, nice insanların buradan kaynaklanan ızdırabı, Hz. Peygamber'in güzel ahlak ve hayat felsefesinden nasibini alamamış bazı insanların karar ve uygulamalarında aranmalıdır. **(Kutlu Doğum Haftası II, T.D.V. Yayını Ankara 1992, s: 5, 6, 9, 10.)**

Ruhum sana âşık, sana hayrandır Efendim,

Bir ben değil alem sana kurbandır Efendim!.

Aşkınla buhurdan gibi tükenmekte bu kalbim,

Sensiz bana cennet bile hicrandır Efendim!.

(Ali. Ulvi KURUCU, Gümüş Tül ve Alevler)

Bu gece rahmet iklimine açılma gecesi. Bu gece arınma gecesi. Bu gece bağışlanma gecesi. Bu gece, bedenini ve ruhunu uyanık bırakanlara ikramların bollaştığı bir gecedir. Bu gece Muhsinlere ihsanların ulaştırıldığı gecedir.

Bu gece ellerimizi semaya gönlümüzü Mevla'ya açalım. Bu gece günahlardan ve günaha götürebilecek şeylerden olabildiğince kaçmaya çalışalım. Bu gece en güzel kelimeleri söylemeye, dualarla niyazda bulunalım. Kuran'ı okumaya, Salat-u Selamları getirmeye gayret gösterelim. Unutmayalım ki, bu gece bizler için büyük bir lütuf.

Kandil Gecelerini ihya etmek, gönlümüzü ihya etmektir. Böyle günler ve geceler bizler için birer fırsattır. Bu sebeple bu gecede şu hususları yerine getirmemiz, İnşallah bu günün feyiz ve bereketinden yararlanmamıza vesile olacaktır.

1. Tevbe ve istiğfar yapmak:

Hayatımızın her anında hataya düşen biz kullar için vazgeçemeyeceğimiz en temel husustur tevbe ve istiğfar. *Yapmış olduğumuz hatalarımızı gözden geçirmenin en güzel anlarından biride bu kandil geceleridir.* Bu gece Rabbimizin bizlerden istediği Nasuh tövbesi için bir fırsat gecesidir. Ayette **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا**

“Ey iman edenler! Allah’a samimiyetle tövbe edin(Tahrîm, 66/ 8)buyurmaktadır. Neden tövbe etmemizin cevabını yine Kur’an’dan öğrenmekteyiz. Rabbimiz şöyle buyurmakta.

وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Hepiniz Allah’a tövbe edin, ey mü’minler! Belki böylece korktuğunuzdan kurtulur, umduğunuzu elde edebilirsiniz.”(Nur, 24/31)ayrım yapmadan hacımız hocamız herkes tevbe etmelidir. Bu sebeple, *bu gecede Yüce Rabbimize yapmış olduğumuz günah, hata ve isyanlarımız için tevbe edelim, istiğfarda bulunalım.* Sevgili Peygamberimize tabi olarak tövbemizi çokça yapalım. Çünkü peygamber “ben günde 100 kez allah’ tevbe ediyorum” buyurmuştur. **Günahlar insanların sırtında yüküdür.** Bu gece ise bu yükü hafifletme vaktidir. Onun yolu ise tövbedir.

2. Kur’an-ı Kerim okumak:

Bizlere hidayet rehberi olarak gönderilen, gözümüzün nuru, kutsal kitabımız Kuran-Kerimi okumak bu geceye daha güzel bir anlam katacaktır. Faziletlerin en büyüğü olan Kuran-ı Kerim’i bu gecemizde okumaya özen gösterelim. Çünkü Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır.

اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ

“Kur’an okuyunuz. Çünkü Kur’an, kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefaatçi olarak gelecektir”(Riyazü’s-Salihin, Hadis No: 993)Geçmişlerimizi Kuranın nuruyla nurlandıralım. Ölmüşlerimizin ruhlarını Yasinlerle, Mülklerle, Amme suresiyle, en azından fatiha ve ihlas sürelerini okumak suretiyle ruhlarını şad edelim.

3. Salâtü-Selâm getirmek:

Alemlere rahmet olarak gönderilen Sevgililer Sevgilisi Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.) salat ve selam olsun. Her daim kendisine yapılan selama karşılık veren Sevgili Peygamberimize bu gecede olan bağlılığımızı ve O’na olan sevgimizi çokça salat ve selam getirmekle ifade edeceğiz. Çünkü bu Yüce Rabbimizin bizlere bir emridir. Kur’an-ı Kerimde şöyle buyrulmaktadır.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.”(Ahzab, 33/56)

4. Kaza veya Nafile Namaz Kılmak :

Geçmiş günlerimizde kılamadığımız namazlarımız var ise bu geceyi kaza namazıyla geçirelim. Hiç değilse, Bu Kandil Gecesinde *en az beş vakit (bir günlük) geçmiş namazlardan kaza edelim*. Üzerimizde kaza borcu yok ise nafile namaz kılalım **kandil gecesini ibadetle ihya etmiş, değerlendirmiş oluruz**.

5. Ziyaretleşme:

Anne ve babalarımızın hayatta ve yanımızda ise ellerini öpmeli, onların hayır dualarını almalı, uzakta iseler bir telefon açmak suretiyle bu feyizli gecede kendilerini memnun etmeye çaba göstermeli, dualarıyla hayatımızı güzelleştirmeliyiz. Yüce Allah hem erkeğe hem de kadına ana-babasına karşı saygılı olmasını istemiştir. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de bu hususa şöyle işaret edilmektedir.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

“Rabbim sadece kendisine ibadet etmenizi, anne-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi sizin yanınızda yaşlanırsa kendilerine “öf” bile deme; onları azarlama ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve Rabbim, küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et” diyerek dua et”(İsra 17/23-24)

Ana-babamızdan başka, yakın ve uzak akrabalarımızı, komşularımızı özellikle fakir insanlarımızı unutmamalıyız. Kandil geceleri Müslümanlar için sevinç geceleridir. İhtiyaç sahibi kardeşlerimizin yüzlerini güldürmek ‘**Müslüman Müslüman’ın kardeşidir**’ ayetinin sırrına mazhar olmamızın yoludur.

Bir Hadisi şerifi bu günde hatırlamakta ve yapamadığımız husular var ise onu gidermeye çalışmalıyız. Efendimiz bizlere şöyle buyurmaktadır.

المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ ، لَا يَظْلِمُهُ ، وَلَا يُسْلِمُهُ ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını gideren kimsenin Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman’dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslüman’ın ayıp ve kusurunu örterse, Allah Teâlâ da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter.”(Riyazü’s-Salihin, Hadis No: 235)

Küslerin Barışması:

İslam Dini Müslümanların birbirleri arasında üç günden fazla küs kalmayı meşru görmemiş, hatta bu husus haram kılınmıştır. Bu mübarek gece, böyle bir günahla muhatap olmamak için, en önemlisi ise Yaratanımızın bizden razı olması için küslükleri sonlandırmalıyız. Hepimiz insanız, hepimizin hataları olmaktadır. Yüce Rabbimiz merhamet sahibidir ve merhamet edenleri sevmektedir. Bu sebeple, nefsanî arzularımızın esiri olmadan eşimize, çocuklarımıza, akrabalarımıza, komşularımıza ve beraber yaşadığımız insanlara karşı bir gönül kırıklığımız varsa bu mübarek gece ne müsait bir gecedir. Bir ayette Allah-u Teala (c.c.) şöyle buyurmaktadır.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”(Hucurat, 49/10)

Şu anda bu camide yan yana oturmuş olan Kıymetli Müslüman Kardeşlerimiz; bu gecede bir araya geldik, aynı duygu ve heyecanı yaşamaktayız. İşte bu duygu ve heyecan bizi birbirimize daha çok yaklaştırmalı, özellikle şehirleşmenin vermiş olduğu soğukluğu aramızdan gidemeye özen göstermeliyiz. Yüce Rabbimiz birlik ve beraberlik içerisinde olmamızı, ayrılmamızı ve kendi dinine sımsıkı sarılmamızı şöyle murat etmektedir.

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısında iken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklar.”(Al-i İmran, 3/103)

İşte kandil geceleri, camilerde aynı safta omuz omuza geldiğimiz gecelerdir. Hatimlerle, Mevritlerle, Salat ve selamlarla beraberce gönlümüzü tezkiye ettiğimiz, temize çıkarmaya gayret gösterdiğimiz gecelerdir. Bu geceler birlik ve beraberliğimizin, kardeşliğimizin en ulvi seviyeye çıktığı mübarek gecedir.

Ne mutlu bugünün kadir ve kıymetini bilip hayatını Sevgili Peygamberimizin hayatı gibi geçirmeye özen gösterenlere. Ne mutlu bu günün hürmetine kendini affettirmesi bilenlere. Ne mutlu gönlünü Allah'ın Habibine açabilenlere.

Mevlid kandilinizi tebrik eder Yüce Milletimize, Tüm Müslüman Kardeşlerimize hayırlar getirmesini Cenab-ı Mevla'dan niyaz ederim.